

ZKUŠENOST DĚTÍ S MÉDIÍ A DIVERZITOU

fotografie od pch.vector z freepik.com

Základní informace o projektu

Příjemce:	Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova (UK)
Grantová podpora:	Technologická agentura České republiky
Hlavní řešitelka:	Mgr. Markéta Supa, M.A., Ph.D.
Interní aplikační garant:	Český rozhlas (ČRo)
Externí aplikační garanti:	Česká televize (ČT), Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV), Multikulturní centrum Praha (MKC)
Datum realizace:	1. 6. 2018 – 31. 12. 2021
Výzkum:	participativní akční výzkum, 25 ohniskových skupin, celkem 85 dětí ve věku 8 až 13 let (46 dívek a 39 chlapců) na čtyřech základních školách v ČR, celkem 20 hodin a 39 minut AV záznamu.
Téma výzkumu:	11 ohniskových skupin o mediálních a digitálních zkušenostech a dovednostech, 12 o zkušenostech s odlišností a přijetím/odmítnutím, 2 smíšené.
Odborné výstupy:	závěrečné zprávy, workshop pro mediální instituce, didaktická metoda, odborné články, prezentace na konferencích
Mediální výstupy:	rozhovory, články, webové stránky, veřejné diskuse

T A
Č R

Projekt TL01000253 „Multikulturní život a vzdělávání dětských prosumerů“ byl spolufinancován se státní podporou Technologické agentury ČR v rámci Programu ÉTA.

Představení projektu

Projekt spojující kulturní antropologii, mediální studia a pedagogiku má za cíl simultánně, jednotně a dlouhodobě zlepšovat mediální obsahy, které děti konzumují i vytvářejí, a které jsou spojené s vnímáním a hodnocením odlišnosti majícím tak dopad na mezilidské vztahy.

1. Pro děti jako konzumenty mediálních obsahů:

Na základě empirického výzkumu s dětmi vytvořit podklady pro tvorbu inovativních strategií a nových mediálních obsahů určených dětem, které souvisí s vnímáním, hodnocením a přístupem k odlišnosti.

Příjemci výstupů:

Český rozhlas, Česká televize, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání

2. Pro děti jako tvůrce mediálních obsahů:

Na základě empirického výzkumu s dětmi vytvořit didaktickou metodu kosmopolitního občanství založenou na digitální produkci a participaci dětí.

Spoluautor a příjemce výstupů:

Multikulturní centrum Praha

PROJEKT BYL REALIZOVÁN PROSTŘEDNICTVÍM PARTICIPATIVNÍHO AKČNÍHO VÝZKUMU, A TO VE 4 FÁZÍCH:

1. ohniskové skupiny s dětmi o mediálních a digitálních zkušenostech a dovednostech;

2. ohniskové skupiny s dětmi o zkušenostech s diverzitou a postoji k odlišnosti;

3. vytvoření a testování didaktické metody vyvinuté na základě syntézy dat z fází 1 a 2;

4. opakovaná diskuze s aplikačními garanty o využití výsledků v mediální a pedagogické praxi.

Participativní akční výzkum byl v tomto případě vhodnou výzkumnou technikou, protože dal prostor dětem vyjádřit se ke svému životu a aktivně se zapojit do rozhodnutí, která se jich týkají. Mediální život a kosmopolitní život dětí, které přestože spolu souvisí a představují aktuální témata, nebyla v ČR doposud odpovídajícím způsobem společně řešena.

Výzkum a vývoj

1. a 2. FÁZE: OHNISKOVÉ SKUPINY

Sběr dat byl realizován od dubna do června r. 2019 a celkem bylo provedeno 25 ohniskových skupin, z toho 11 věnovaných mediálnímu a digitálnímu zkušenostem a dovednostem (1. fáze), 12 skupin zaměřených na zkušenosti a postoje dětí k diverzitě, přijetí a odmítnutí (2. fáze) a dvě ohniskové skupiny se smíšeným scénářem (1. i 2. fáze). Ohniskových skupin se zúčastnilo celkem 85 dětí (46 dívek a 39 chlapců) ve věku 8–13 let ze čtyř základních škol z různých regionů ČR. Ze všech ohniskových skupin byly pořízeny audiovizuální záznamy (celkem 20 hodin a 39 minut), data byla přepsána, anonymizována a dále analyzována v programu ATLAS.ti.

MÉDIA

Součástí ohniskových skupin zaměřených na mediální a digitální zkušenosti a dovednosti (1. fáze) byla úvodní diskuze o médiích, která děti sledují, a mediálních obsazích, které je baví, za pomoci kreativních stimulů (např. karet reprezentujících různé typy médií, ukázek z rozhlasových pořadů spojených s Rádiem Junior) a kreativních technik (vytváření reklamního plakátu na svou vysněnou rozhlasovou stanici). Druhá část ohniskové skupiny zahrnovala hru na castingovou agenturu. Každý účastník dostal sadu 25 portrétů osob různého věku, etnického původu a se specifickými atributy (brýle, vousy, světlé, tmavé či barevné vlasy, pokrývka hlavy). Účastníci působili jako scénáristé, vytvářeli příběh svého filmu, a castingoví agenti, kdy z uvedené sady portrétů vybírali herce a herečky do hlavních rolí.

DIVERZITA

Součástí scénáře ohniskových skupin o zkušenostech s diverzitou (2. fáze) byla úvodní diskuze nad mapou světa o zemích, které by děti chtěly navštívit či kde by chtěly žít, případně, ve kterých už byly, a stejně tak o zemích, kam by cestovat nikdy nechtěly. Druhá část byla zaměřena na vnímání a přijetí či odmítnutí jinakosti. Z několika desítek vystříhaných fotografií různě vypadajících dětí si účastníci vybíraly spolužáky/spolužačky, které by chtěly ve třídě mít, a ty, které by ve třídě mít nechtěly. Svůj výběr zdůvodňovaly a diskutovaly s ostatními. Diskuze se dále věnovala soucítěním s nechtěnými (empatií), ochotou a snahou vyloučeným pomoci (agency) a vlastní zkušenosti dětí s odmítnutím na základě odlišnosti.

3. FÁZE: DIDAKTICKÁ METODA

Na základě dat a zjištění z výzkumné fáze 1 a 2 byl realizován v letech 2020-2021 vývoj a testování didaktické metody ve spolupráci řešitelského týmu s aplikačním garantem Multikulturní centrum Praha. Výsledkem je tříhodinový workshop určený dětem ve věku 9-12 let, který je koncipován jako celotřídní vzdělávací intervence realizována na základních školách.

Vyvinutá metoda* stojí na třech pilířích:

1. Nastavení spolupráce prostřednictvím osobní zkušenosti a sdílených zájmů.

2. Zpochybnění stereotypů a podpora inkluze různých typů lidí: od vyděděnců k superhrdinům.

3. Rozvoj a podpora dětí k tomu, aby se aktivně podíleli na řešení společenských témat a využívali přitom různé typy médií.

4. FÁZE: DISKUZE S APLIKAČNÍMI GARANTY

Projekt byl po celou dobu realizace diskutován s aplikačními guaranty s cílem zvýšit aplikovatelnost výstupů a doporučení. Ve čtvrté fázi probíhala podrobná diskuze se zástupci ČRo a ČT nad výsledky výzkumů a realizovatelnosti následných doporučení.

Šéfredaktor a redaktoři/redaktorky Rádia Junior se zúčastnili tříhodinového workshopu realizovaného UK a ČRo. MKC se dlouhodobě a systematicky podílelo na vývoji a testování didaktické metody.

* <https://mkc.cz/cz/e-knihovna/metodika-multikulturni-zivot-a-vzdelavani-detskych-prosumeru>

„A budeme se bavit
o zvířatech a oblečení,
a budou tam písničky.“

Dívka, 11 let

„Jakože já bez
telefonu fakt
nevydržím.“

Dívka, 12 let

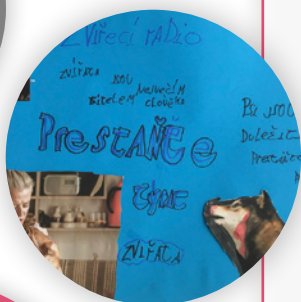

„Já chci, aby ty lidi mluvili
pomalejš, protože já mu
vůbec nerozumím.“

Chlapec, 8 let

„Možná to bylo
na mě moc infor-
mací najednou. Bylo
to takový rychlý.“

Dívka, 12 let

Rádio Ušáček

Hrajeme - 23h 59min denně
- k-pop
- j-pop
- audiomangy
- dětská Karla Gotta
- velká Kateřina 1-99
- zajímavosti z otaku světa
- mezinárodní vysílání
- bez reklam
- rozhovory s otaku influ

„Hlavně k-pop,
to je korejský pop.
Pak j-pop, to je japonský
pop. Pak audio mangy, to
jsou vlastně, že to je kniha.
Komiks.. A pak bychom měly
ještě zajímavosti z otaku
světa.“

Dívky, 13 let

Zjištění

MEDIÁLNÍ A DIGITÁLNÍ ZKUŠENOST DĚTÍ

1. Děti od médií očekávaly: (1) obsahy týkající se jejich žité zkušenosti a zájmů, (2) digitalizaci umožňující personalizaci a neustálý přístup k přijímaným obsahům a (3) multimodálnost a propojování obsahů napříč médii.
2. Díky digitalizaci a propojenosti obsahů se rozdíl mezi jednotlivými médii a s nimi spojená dětská očekávání stíraly. Děti si přály, aby např. rozhlas měl také některé společné vlastnosti s jinými médii, která používají – nejčastěji personalizaci obsahů a neomezený přístup.
3. Dětem nevyhovovala přehnaná dětinskost pořadů (užívání zdobnělin, infantilní chování dospělého moderátora pořadu). Zároveň se ale forma některých dětských pořadů ukázala jako nedostatečně přizpůsobená jejich schopnostem, potřebám a očekáváním (např. příliš rychlé moderování velkého množství zpráv v rychlém sledu).
4. Některé děti si uvědomovaly také příležitost pro využití médií k uplatňování a rozvoji své aktivní občanské participace (např. ekologie a ochrana práv zvířat).
5. Díky online prostředí měly děti podobného věku ve vesnicích, malých i velkých městech podobné zájmy, velmi často globálního dosahu (např. v naší cílové skupině k-pop nebo j-pop), a sdílely tyto své zájmy se širší komunitou, než bylo jejich okolí.

MEDIÁLNÍ ZKUŠENOST DĚTÍ S DIVERZITOU

1. Hlavními postavami v dětské mediální produkci byli nejčastěji dospělí. Žánry vytvořených obsahů byly primárně rodinně orientované (dobrodružné, komedie) či zaměřené na dospělé (drama, thriller, romantické).
2. Výběr kladných postav byl ovlivněn představami o standardizované kráse a atraktivitě. Ve volbách kladných hrdinů dominovali maskulinní (svalnatí a "drsni") bílí muži a feminní (štíhlé, "krásné" a usměvavé) bílé ženy.
3. Záporné postavy byly nejčastěji přisuzovány menšinově vypadajícím mužům s distinktivními vizuálními znaky. Například Afroameričan s dredy označovaný jako zloděj aut nebo drogový dealer, Sikh s turbanem považovaný dětmi za Muslima a označovaný jako terorista, muž s tmavou pletí a bradkou považovaný dětmi za Roma, kterému bylo dětmi přisuzováno protisociální a nezákonné jednání.
4. Samotný distinktivní prvek byl určující pro hodnocení druhých. Brýle u asijsky vypadajících postav a Sikhův plnovous byly často spojovány s moudrostí; pokud byl Afroameričan usměvavý a bez distinktivních vizuálních znaků, byl obsazován do kladných rolí.
5. Některé mladší děti (8 – 10 let) měly tendenci k etnickým předsudkům, aniž by byly schopné rozpoznat a pojmenovat rasový, etnický nebo kulturní status druhých. Některé starší děti (10 – 13 let) ve svých mediálních příbězích naopak hlouběji reflektovaly existenci předsudků ve společnosti, např. vůči LGBT komunitě, a vůči těmto postojům se vymezovaly.

„Já mám Cestu do Sopkozemě... Že dva hrdinové se prochází a najdou to pod nimi křupne a spadnou dolů.... Budou tam všude sopky.“

Chlapec, 8 let

„Třeba v televizi a ve zprávách o nich [o muslimech] neříkají nic jiného, jenom že prostě udělali tohleto. A když mají nějaký úspěch, tak to prostě neřeknou. Zveřejňují jenom ty špatný věci.“

Dívka, 13 let

„Takže já jsem musel vybrat tady toho, protože ten mi přijde takovej klasickéj, typickéj hlavní hrdina. Prostě nabouchanej.“

Chlapec, 12 let

„Moje kladné postavy jsou vlastně tady ta černoška a Vietnamka. Vlastně ony žijou v Americe, nebo prostě žijou tam, kde jsou tady ti běloši a tihle dva jsou rasisti a ony jsou ještě tak jako lesbičky... a tihle chtějí být proti tomu, jsou proti LGBT.“

Dívka, 11 let

“Hned jako první, když jsem se na něj podívala, tak mě napadlo slovo bomba.“

Dívka, 12 let

„Vypadá tak trochu jako mudrc... Všechno ví, všechno zná... Asi, tím, že má brýle.“

Chlapec, 10 let

„No já jsem si ho vybral, protože má bílé zuby a ty se mi vždycky na člověku nejvíc líbí a pak ještě ten obličej.“

Chlapec, 10 let

„Vypadá mile a má hezké vlasy.“

Dívka, 13 let

„Protože je strašně pěkná. A má hezké oči.“

Dívka, 12 let

„Tadyten se mi nelíbí, protože je strašně, ale strašně tlustej.“

Dívka, 10 let

„Toxická princezna. A on to zařval a všichni se mi začali smát.“

chlapec, 8 let

„Já si myslím, že by naše třída nepřijala tadytoho kluka, protože má takovou jinou barvu pleti a oni by ho hned soudili podle té barvy pleti, si myslím.“

Dívka, 11 let

„Já jsem slintala z těch rovnátek strašně... a ona se mi za to smála.“

Dívka, 9 let

„Říkali prostě na chodbě, když jsme šli, haha, negre, a já jsem z toho prostě byl pokaždý špatnej.“

chlapec, 13 let

„Mně se smáli, že mám zuby výš než normálně.“

dívka, věk neuveden

„Já si teda upřímně myslím, že ten rasismus se dá změnit tak, že... třeba se s ním začne někdo bavit a je třeba i nějaký jako oblíbený, ale hlavně kamarád a řekne prostě ostatním, že je úplně v pohodě, že je milej a fajn, že bychom ho mohli třeba někam vzít, tak mi přijde, že se to dá nějak.“

Dívka, 11 let

ZKUŠENOST DĚTÍ S ODLIŠNOSTÍ A EXKLUZÍ

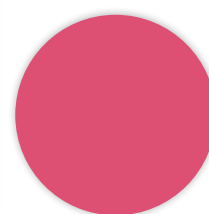
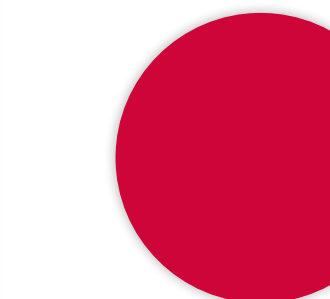
1. Tělesná atraktivita (zejména s ohledem na váhu, stav zubů, věk, obličej, či kondici vlasů) byla určujícím kritériem pro přijetí či odmítnutí jedince kolektivem. Nejvýraznějším důvodem pro odmítnutí byla nadváha.
2. Děti přejímaly některé negativní stereotypní představy o kulturách a náboženstvích. Zvláště se to týkalo odlišnosti v oblékání, kdy jim zahalování konotovalo islám, se kterým si spojovali především terorismus.
3. V diskuzi mezi dětmi zaznívaly rasistické názory a postoje. Menší část dětí měla potřebu se vůči těmto postojům kriticky vymezit. U otázky nadváhy však jakákoliv kritika chyběla.
4. Některé děti věděly, jakým překážkám odmítnuté děti čelí, a uměly se empaticky vžít do jejich situace. Ostatním dětem k podobnému pochopení a vcítění se napomáhalo sdílení jejich osobní zkušenosti s odmítnutím či výsměchem, se kterými se setkávali i na základě velmi banálních odlišností (např. rovnátka nebo účes).

SOUHRNNÁ ZJIŠTĚNÍ A OBEČNÁ DOPORUČENÍ

1. Získaná data ukazují, že děti vnímaly úzkou souvislost mezi vizuální atraktivitou a exkluzí odlišnosti, přičemž pojetí vizuální atraktivity bylo založeno na řadě stereotypů, které nutně nesouvisely s kulturní diverzitou a zkušeností s ní.
2. Média mohou hrát důležitou roli v pojetí vizuální atraktivity a v tvorbě stereotypů. Jako klíčová oblast se však ukazuje exkluze odlišnosti, ve které jsou otázky etnicity a rasy druhořadé, protože etnická či rasová odlišnost sama o sobě nemusí být určující pro přijetí/odmítnutí. Pokud je etnicky či rasově odlišný jedinec považován za fyzicky atraktivního dle společenskokulturní normy a zároveň nemá viditelně odlišné vizuální znaky, zejména ty podléhající negativním stereotypům, tak má dobrou šanci být mezi dětmi přijat.
3. Strach z odlišnosti a často bolestivou zkušenost s nějakou formou exkluze (např. výsměchem) měla velká část dětí. K exkluzi odlišnosti je tedy nutné přistupovat jako ke komplexnímu problému, jehož řešení je nutné pro duševní pohodu a zdraví téměř každého jednotlivce. Urgentní je pak otázka exkluze a přijetí dětí s nadváhou.
4. Média mohou přispívat k porozumění odlišnosti mezi dětmi a změně postojů k ní s cílem zlepšit mezilidské vztahy a pomoci dětem s vlastním sebepřijetím. K tomu je ale nutný rovný a otevřený přístup k dětem, který povede k tvorbě relevantních a kvalitně zpracovaných obsahů odpovídajících jak očekáváním a potřebám, tak vývojovým schopnostem a dovednostem různých dětí různých věkových skupin. Digitalizace obsahů a propojování médií jsou v tomto procesu normou. Zároveň je nutné se v této otázce nezaměřovat pouze na mediální obsahy a programy cílené na děti.
5. Přístup k dětem jako tvůrcům mediálních obsahů s potenciálem vcítit se, pomoci a s rostoucím věkem také hlouběji porozumět společenské problematice a v důsledku toho se společensky angažovat, je oblastí, která při správném využití a dlouhodobém rozvoji může výrazně přispět médiím, dětem i společnosti.

Doporučení

PRAKTICKÁ DOPORUČENÍ PRO TELEVIZNÍ A ROZHLASOVÉ VYSÍLÁNÍ

1. Zařazení diskuzních pořadů/interaktivních formátů (online) pro děti k otevírání problémových témat. Hlavní zjištění poukazují na smysluplnost zapojení dětí do řady diskusí a aktivit jako součást procesu tvorby vysílání. Nemusí stačit testovat inovativní obsah vytvořený dospělými pomocí ohniskových skupin nebo následných hloubkových rozhovorů. Místo toho by děti měly být zapojeny do tvůrčího a produkčního procesu před, během i po vytvoření obsahu.
2. Zapojit více témata, která zajímají děti, do běžných formátů a pořadů, neboť starší děti (8+) nemají takový zájem o specializované dětské pořady, jako spíše o to, aby „jejich“ témata (například o hudbě, kterou poslouchají, aktivitách v jejich okolí či právech zvířat či ekologii) byla zahrnuta v mediálních obsazích obecně.
3. Uchování „normality“ vzhledu dětských i dospělých moderátorů, spíše inkluzi dalších typů (například dětí a dospívajících s nadváhou či viditelnými rovnátky, ale i sportovců se zdravým, aktivním způsobem života) než nivelizaci rozdílů k ideálům krásy podle „vyfiltrovaných“ instagramových a snapchatových norem.
4. Zpravodajské relace pro děti by měly mít pomalejší tempo a jednotlivé zprávy by měly jít víc do hloubky témat.
5. Přístup k mediálním obsahům nastavit přes kvalitní webové stránky a atraktivní aplikace pro telefony i tablety.
6. Zapojení dětí a dospívajících v co největší možné míře do programování dětských a rodinných pořadů – jak běžných dětí, tak aktivních dětí, jejichž samostatná audiovizuální tvorba je online sledována jinými dětmi (ne nutně klasických youtuberů, spíš naopak dětí zaměřených na jiná než herní či komerční témata). Zapojení dětí do vlastního vývoje pořadů, včetně následné diskuze o vytvořeném obsahu před jeho nasazením do vysílání.

DOPORUČENÍ PRO ROZHLASOVÉ VYSÍLÁNÍ

Zpřístupnění rozhlasu přímo dětem. V našem výzkumu bylo rádio často posloucháno se staršími členy rodiny (a jako výsledek rozhodnutí těchto starších členů rodiny). Přestože tato situace má nepochybně svou hodnotu, výzkum ukazuje, že rozhlasové vysílání by mělo být mladým posluchačům bezprostředněji přístupné. Jak samy děti naznačily, mohlo by to být snadno provedeno prostřednictvím aplikace v rámci chytrého telefonu nebo jiného zařízení. Podle dětí by taková aplikace měla zahrnovat personalizované funkce, aby bylo možné rádio používat podle přání dětí, nikoli dospělých.

Přehodnocení obsahu určeného dětem. Děti v našich fokusních skupinách jasně ukázaly, že od rozhlasových stanic očekávají, že budou poskytovat informace, které jsou pro ně jako pro jednotlivce i jako pro členy jejich komunity užitečné i zábavné, tj. měly by být spojeny s jejich místní identitou a jejich zálibami a aktivitami.

Zvážení širší role rozhlasu v životě dětí. Poměrně malá, ale přesto významná část účastníků našeho výzkumu spojila své potřeby a přání se společenským aktivismem a vnímala rozhlasovou stanici jako nástroj podpory svých záměrů.

DOPORUČENÍ PRO TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ

V seriálové a další vlastní dětské a rodinné tvorbě přicházejí s pořady zaměřenými na řešení problémových situací – např. nejen zařazení postavy odlišné etnicity. V seriálu/filmu se mohou diskutovat pochybnosti, které postava má kolem svého začlenění do skupiny (či pochybnosti skupiny ohledně této postavy), a nabízet smysluplná řešení situace. Smysluplné může být např. také zařazení edukativních spotů na web i do kontinuálního vysílání.

Vybrané mediální a odborné výstupy

PUBLIKACE

Němcová Tejkalová, A., Gheorghiev, O., Supa, M., Nainová, V., 2021. [Children and the Radio: Who Should Listen to Whom](https://doi.org/10.1080/17512786.2021.2011377). Journalism Practice, <https://doi.org/10.1080/17512786.2021.2011377>

Ramsey, P., Supa, M., Hodboď, V., Rosenfeldová, J., In print. From Outcasts to Superheroes. *Media Education Research Journal*, 11 (1).

Supa, M., Nečas, V., Rosenfeldová, J., Nainová, V., 2021. [Children as Cosmopolitan Citizens: Reproducing and Challenging Cultural Hegemony](#). *International Journal of Multicultural Education*, 23 (2), 23-44.

KONFERENCE

Hodboď, V., Supa, M., 2021. *From Outcasts to Superheroes*. Inclusive Media Education in Diverse Societies, Groningen, Holandsko

Nečas, V., Nainová, V., Rosenfeldová, J., Supa, M., 2021. *Children as Cosmopolitan Citizens: Reproducing and Challenging Cultural Hegemony*. Media Education Summit: Online.

Soukup, M., Supa, M., Hodboď, V., 2021. *Children's Experience of Diversity, Normalcy, and Agency: From Research to Education*. Media Education Summit: Online.

Němcová Tejkalová, A., Gheorghiev, O., Nainová, V., Supa, M. 2020. [Children and the Radio: Who should listen to whom](#). Mediating Change colloquium: Online.

Němcová Tejkalová, A., Gheorghiev, O., 2019. *Children and Radio: An Uneasy Relationship*. Prague Media Point: Praha, ČR.

MÉDIA

[Hlavní web projektu](#)

[Vedlejší web projektu](#)

[Rozhovor s Lucií Výbornou](#)

[DVTV rozhovor s Danielou Drtinovou](#)

[Rozpravy o českých médiích - Children and Media in a Culturally Diverse Society](#)

[Rozpravy o českých médiích - Beyond Radio Specificity](#)

[Článek Věda a Výzkum](#)

Poděkování

Jménem výzkumného týmu bychom rádi poděkovali Radě pro rozhlasové a televizní vysílání za spolupráci na projektu. Doufáme, že výsledky výzkumu a doporučení pro rozhlasové a televizní vysílání podpoří stávající i budoucí aktivity Rady.

Markéta Supa a Vlastimil Nečas

Autoři

PhDr., Vlastimil Nečas, Ph.D., Mgr. Markéta Supa, M.A., Ph.D., Doc. PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D., Ing. Jana Rosenfeldová, doc. PhDr. Martin Soukup, Ph.D., Mgr. Victoria Nainová, Mgr. Ing. Olga Gheorghiev, Ph.D., Mgr. Vojtěch Hodboď.

Dále spolupracovali: *Mgr. Jaroslav Šotola, Ph.D. (UPOL) a Mgr. Jana Teplá, Ph.D. (UK)*

Citace

Nečas, V., Supa, M., Němcová Tejkalová, A., Rosenfeldová, J., Soukup, M., Nainová, V., Gheorghiev, O. a Hodboď, V., 2021. *Zkušenost dětí s médii a diverzitou: Závěrečná zpráva pro RRTV*. Univerzita Karlova.